

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/9/2017
Identifikačné číslo spisu: 1003898666
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1003898666.9

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v spore žalobcu: ZACHEM, a.s. Strážske, so sídlom Námestie osloboditeľov 70, 071 01 Michalovce, IČO: 31 730 191, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bdžochovou, advokátkou, so sídlom Mickiewiczova 6, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: 1/ MH Manažment, a. s., so sídlom Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava, IČO: 50 088 033, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., so sídlom Nám. Ľ. Štúra 2, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. Radomír Bžán, 2/ Chemko, a.s. Strážske v likvidácii, so sídlom Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 31 724 582, zastúpenému advokátskou kanceláriou Advokát Pirč, s.r.o., so sídlom kpt. Nálepku 17, 040 01 Košice, IČO: 36 855 910, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. Ján Pirč, 4/ GIS Skalica, a.s., so sídlom Námestie sv. Martina 9, 908 51 Holíč, IČO: 34 151 826, zastúpený Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom 29. augusta 36A, 811 09 Bratislava, IČO: 35 917 148, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. Věnelín Benkóczki, 5/ B-MECHAZ s.r.o., so sídlom Tusarova 791/31, Holešovice, 170 00 Praha 7, Česká republika, IČO: 27 394 956, zastúpenému advokátskou kanceláriou AK - TARABČÁK, s.r.o., so sídlom Hlavná 13, 080 01 Prešov, IČO: 36 859 109, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát JUDr. Jozef Tarabčák, o určenie, že "Oznámenie plnenia zmluvných podmienok zmluvy č. 1613/1996-výzva" zo dňa 08. 01. 2003 vydané žalovaným v 1. rade, doručované adresátovi Ing. Michal Holko - riaditeľ, ZACHEM, a. s. Strážske, Priemyselná 720, Strážske, pod podacím číslom RR 147200489SK, je neplatné" a ďalšie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. februára 2016, pod č. k. 9Cbs/94/2003-1516, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. februára 2016, pod č. k. 9Cbs/94/2003-1516 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 3. februára 2016, pod č. k. 9Cbs/94/2003-1516, žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1 954,21 eur s 20 % DPH na náhradu trov konania žalovanému v 1. rade, k rukám právneho zástupcu žalovaného v 1. rade, sumu vo výške 4 496,58 Eur s 20 % DPH na náhradu trov konania žalovanému v 2. rade, k rukám právneho zástupcu žalovaného v 2. rade, 1 027,74 eur s 20 % DPH na náhradu trov konania žalovanému v 4. rade, k rukám

právneho zástupcu žalovaného v 4. rade, 3 770,88 eur na náhradu trov konania žalovanému v 5. rade, k rukám právneho zástupcu žalovaného v 5. rade, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Predmetom konania je určovacia žaloba, súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal existenciou základného predpokladu pre rozhodnutie vo veci, a to, či je na strane žalobcu daný naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., resp., či tento naliehavý právny záujem žalobca v priebehu konania preukázal. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca naliehavý právny záujem v konaní nepreukázal, čo malo za následok zamietnutie žaloby. Uvedené súd prvej inštancie odôvodnil preventívnym charakterom určovacej žaloby vo všeobecnosti, z ktorého vyplýva jej opodstatnenosť, pokiaľ k porušeniu práva ešte nedošlo. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal zo znenia petítov, z ktorých bolo zrejmé, že došlo k porušeniu subjektívneho práva žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca mal žalovať žalobou na plnenie, prípadne reparáciu škodlivých právnych následkov, voči riaditeľovi Ing. J. alebo žalovaným. Uvedené súd prvej inštancie zhrnul tak, že v tomto prípade na určovacej žalobe nie je daný naliehavý právny záujem.

3. Skonštatoval, že v prípade, ak došlo k zamietnutiu určovacej žaloby z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, nie je potrebné, aby sa súd ďalej zaoberal a preskúmaval žalobu po vecnej stránke. Napriek tomu súd prvej inštancie z dôvodu opatrnosti a s prihliadnutím na celkový priebeh konania považoval za potrebné zaoberať sa odôvodnením jednotlivých nárokov uplatnených žalobcom.

4. Žalobca sa žalobou doručenu na súd dňa 22. júla 2003 domáhal, aby súd určil, že: 1) plnenie žalovaného 2/ na účet žalovaného 1/ z titulu ručenia za záväzky žalobcu z kúpnej zmluvy č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1996 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ v sume 70 898 820,- Sk je neplatné; 2) záväzok žalobcu voči žalovanému 1/ z kúpnej zmluvy č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1996 nezanikol plnením žalovaného 2/ a naďalej trvá; 3) prevod akcií spoločnosti Chemko, a. s. Strážske v počte 169 021 kusov, ISIN: SK 1120004017 v menovitej hodnote 1 000,- Sk, z účtu žalobcu na účet žalovaného 3/ je neplatný.

5. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný 1/ ako predávajúci uzavrel dňa 7. októbra 1996 so žalobcom v postavení kupujúceho Zmluvu o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol prevod 341 089 ks akcií žalovaného 2/, na doručiteľa, v menovitej hodnote 1 000,- Sk/akcia. Kúpna cena predstavovala celkovú sumu vo výške 136 800 000,- Sk. Zmluvné strany sa dohodli dňa 7. októbra 1996 na zabezpečení splatenia kúpnej ceny, a to formou záložného práva v prospech predávajúceho (žalovaného 1/) k predmetným akciám na základe Zmluvy o založení cenných papierov č. 1613/1996/Z (ďalej len „Záložná zmluva“). Zánik záložného práva bol spojený s úhradou celkovej kúpnej ceny spolu s príslušenstvom a splnením záväzku podľa čl. VII. ods. 1 Zmluvy, ktorý spočíval v tom, že kupujúci (žalobca) ako majoritný akcionár žalovaného 2/ presadí, aby tento preukázateľne investoval za účelom svojho technického a technologického rozvoja jednu miliardu slovenských korún v období 1997 až 2004. V prípade, ak žalovaný 2/ neinvestuje vyššie uvedenú sumu do svojho technického a technologického rozvoja, žalobca sa Zmluvou zaviazal zaplatiť žalovanému 1/ v troch rovnomerných ročných splátkach v rokoch 2005 až 2007 vrátane 38 % zo sumy, ktorá mala byť investovaná, tzn. 380 000 000,- Sk.

6. Dňa 13. marca 2001 zmluvné strany uzavreli k Dodatku č. 1 k Zmluve (ďalej len „Dodatok č. 1“), ktorým bol doplnený čl. IV Zmluvy o nový bod 6, ktorý mal nasledovné znenie: „Ak kupujúci nespláti čo i len jednu splátku kúpnej ceny s príslušenstvom v plnej výške a v stanovenej lehote, podľa ods. 1 písm. b/ tohto článku, stane sa splatný celý dlh vyplývajúci z príslušných ustanovení tejto zmluvy, a to v nasledujúci deň po márnom uplynutí jednomesačnej lehoty určenej predávajúcim, výzvou kupujúcemu na zaplatenie splatnej časti kúpnej ceny s príslušenstvom, ak v tejto lehote nezaplatil kupujúci príslušnú dlžnú čiastku.“ Súd prvej inštancie skonštatoval, že výzva zo dňa 8. januára 2003 (ďalej len „výzva“) žalovaného 1/ doručovaná Ing. M. J., riaditeľovi spoločnosti žalobcu, bola zaslaná žalobcovi podľa čl. IV. ods. 6 Zmluvy v znení Dodatku č. 1. Uvedená výzva podľa názoru súdu prvej inštancie nie je jednostranný právny úkon, podľa ust. § 34 Občianskeho zákonníka, ktorým by nastala zmena právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/. Ing. M. J. bol na rokovaní predstavenstva žalobcu dňa 24.

októbra 2000 splnomocnený na konanie v mene žalobcu v styku so žalovaným 1/ (pôvodne Fond národného majetku SR). Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobca platnosť splnomocnenia v priebehu konania nespochybnil, urobil tak až na súdnom pojednávaní dňa 3. februára 2016, kedy však nepreukázal, že by žalovaného 1/ písomne informoval, kto v jeho mene a v akom časovom období mohol konať. V tejto súvislosti súd poznamenal, že v priebehu nasledujúcich viac ako 10 rokov trvania konania žalobca pravosť udeleného plnomocenstva nespochybnil, súd preto toto spochybnenie vyhodnotil ako účelové.

7. Z dokazovania vyplynulo, že od roku 2000 bol Ing. M. J. ustanovený do funkcie riaditeľa spoločnosti žalobcu, tzn. oprávnený aj na preberanie pošty určenej žalobcovi. Túto poštu preberal, otváral, zapisoval do knihy prijatej pošty a potom prideloval a predkladal členom predstavenstva. Na základe rozhodnutia valného zhromaždenia žalobcu od začiatku roka 2003 poštu iba preberal, zapisoval ju do knihy prichádzajúcej pošty, ale ju neotváral, dával ju do trezoru s tým, že následne vyzýval členov predstavenstva, že bola doručená nejaká pošta, ktorí na výzvy nereagovali. V tejto súvislosti súd prvej inštancie skonštatoval, že uvedenú situáciu ohľadom preberania, otvárania a zapisovania došlej pošty od roku 2003 nemožno prisúdiť na ťarchu žalovaného 1/. Vzhľadom na personálne prepojenie spoločnosti žalobcu a spoločnosti žalovaného 2/, súd prvej inštancie vyhodnotil úkony žalovaného 2/ ako uskutočnené pod kontrolou žalobcu.

8. V súvislosti so žalobcom namietanou neplatnosťou ručiteľského vyhlásenia žalovaného 2/ v prospech žalovaného 1/ zo dňa 15. januára 2003 (ďalej len „vyhlásenie“), súd prvej inštancie skonštatoval, že plnenie v zmysle vyhlásenia bolo určité, dovolené (tzn. nebolo v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka), možné a žalovaný 2/ ho bol schopný plniť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný 2/ písomne vyhlásil uspokojenie žalovaného 1/ v prípade, ak žalobca ako dlžník žalovaného 1/ nesplní 7. splátku podľa Zmluvy. V konaní nebolo sporné, že žalobca 7. splátku žalovanému 1/ nezaplatil riadne a včas, v dôsledku čoho bol žalovaný 1/ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku z ručenia žalovaným 2/. Súd prvej inštancie posúdil vyhlásenie ako platný právny úkon, na základe ktorého bol žalovaný 1/ oprávnený plnenie žalovaného 2/ prijať.

9. K návrhu žalobcu na určenie, že splatnosť záväzku žalobcu zo Zmluvy nenastala splnením žalovaného 2/, a preto záväzok žalobcu nezanikol, súd prvej inštancie poukázal na výzvu žalovaného 1/ na zaplatenie zo dňa 17. decembra 2001 (ďalej len „výzva 2“), ktorou bolo preukázateľne žalobcovi oznámené, že žalovaný neeviduje úhradu zo strany žalobcu podľa Zmluvy v znení jej Dodatku č. 1. Výzvou 2 bol žalobca vyzvaný na úhradu dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania a ďalej bola zaslaná výzva. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že podľa účtovnej evidencie muselo byť žalobcovi známe, že splátku v mesiaci december 2001 neuhradil. S prihliadnutím na plnenie zo strany žalovaného 2/ súd prvej inštancie zhrnul, že nie je možné určiť trvanie záväzku žalobcu voči žalovanému 1/, resp. že záväzok žalobcu vyplývajúci zo Zmluvy nezanikol. Podľa názoru súdu prvej inštancie nezaplatením splátky nastala splatnosť celého záväzku, ktorý zanikol plnením žalovaného 2/, ako ručiteľa žalobcu, žalovanému 1/.

10. Ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že splnením záväzku žalobcu žalovaným 2/, tento získal postavenie veriteľa žalobcu. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bol žalovaný 2/ ako záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia pohľadávky aj predajom založených cenných papierov v prospech, v tom čase, žalovaného 3/. Prevod akcií na žalovaného 3/ považoval súd prvej inštancie za platný právny úkon, t. j. platný prevod akcií. Súd prvej inštancie pritom vychádzal zo skutočnosti, že prevod akcií bol skúmaný Burzou cenných papierov v Bratislave, aj Úradom pre finančný trh. Okrem iného z notárskej zápisnice NZ 17299/2003 zo dňa 10. marca 2003 vyplýva, že žalovaný 1/ potvrdil žalovanému 2/ nadobudnutie jeho práv, ako veriteľa, aj ako záložného veriteľa, vo vzťahu k žalobcovi.

11. Prevod akcií emitovaných emitentom žalovaným 2/ na účet majiteľa cenných papierov žalovaného 3/ posúdil súd prvej inštancie s prihliadnutím na nepresnosť petitu v časti o prevode akcií ako platný prevod. Na základe tohto záveru nakladanie s cennými papiermi emitovanými emitentom žalovaným 2/, ktoré nadobudol žalovaný 3/, bolo v právomoci žalovaného 3/. Rozhodnutie žalovaného 3/ o ich prevode a následnom prechode na žalovaného 5/ bolo vykonané v súlade so zákonom o cenných papierov.

12. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 5. decembra 2006, pripustil zmenu žaloby v znení:

I. Súd určuje, že „oznámenie plnenia zmluvných podmienok zmluvy č. 1613/1966 - výzva“, zo dňa 8. januára 2003 vydané žalovaným 1/, doručované adresátovi Ing. N. J., riaditeľ, ZACHEM, a. s. Strážske, Priemyselná 720, Strážske, pod podacím číslom RR 14200489SK, je neplatné.

II. Súd určuje, že plnenie žalovaného 2/ v sume 70 898 820,-Sk na účet žalovaného 1/ z titulu ručiteľského vyhlásenia zo dňa 15. januára 2003 žalovaného 2/, za záväzky žalobcu vyplývajúce zo Zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1996 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 13. marca 2001, je neplatné.

III. Súd určuje, že splatnosť záväzku žalobcu voči žalovanému 1/ zaplatiť celý dlh vyplývajúceho zo Zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1997 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 13. marca 2001, nenastala, plnením žalovaného 2/, tento záväzok žalobcu nezanikol, naďalej trvá.

IV. Súd určuje, že prevod akcií emitovaných emitentom Chemko, a. s. Strážske, IČO: 31 724 582, Priemyselná 720, Strážske, evidovanými v počte kusov 169 201, v menovitej hodnote jednej akcie 1 000,- Sk, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod č. ISIN SK 1120004017, z účtu majiteľa cenných papierov žalobcu na účet majiteľa cenných papierov žalovaného 3/ je neplatný, vlastníkom týchto akcií je žalobca.

13. Súd prvej inštancie uviedol, že pri zmene žaloby a jej rozšírení si žalobca neuplatnil právny nárok voči žalovanému 4/. Žalovaný 4/ v písomnom vyjadrení zo dňa 1. decembra 2006 namietol svoju pasívnu legitímáciu a prostredníctvom svojho právneho zástupcu na súdnych pojednávaniach, sa tejto námietky pridržiaval. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému 4/ zamietol, ako nedôvodnú.

14. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3. februára 2016, opäť pripustil zmenu žaloby, a to v nasledovnom znení:

I. Súd určuje, že „oznámenie plnenia zmluvných podmienok zmluvy č. 1613/1966 - výzva“, zo dňa 8. januára 2003 vydané žalovaným v 1. rade, doručované adresátovi Ing. Michal Holko, riaditeľ, ZACHEM, a. s. Strážske, Priemyselná 720, Strážske, pod podacím číslom RR 14200489SK, je neplatné.

II. Súd určuje, že plnenie žalovaného v 2. rade v sume 70 898 820,-Sk na účet žalovaného v 1. rade z titulu ručiteľského vyhlásenia zo dňa 15. januára 2003 žalovaného v 2. rade, za záväzky žalobcu vyplývajúce zo Zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1996 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 13. marca 2001, je neplatné.

III. Súd určuje, že splatnosť záväzku žalobcu voči žalovanému v 1. rade, zaplatiť celý dlh, vyplývajúceho zo Zmluvy o odplatnom prevode akcií kúpou č. 1613/1996 zo dňa 7. októbra 1997 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 13. marca 2001, nenastala, plnením žalovaného v 2. rade, tento záväzok žalobcu nezanikol.

IV. Súd určuje, že prevod akcií emitovaných emitentom Chemko, a. s. Strážske, IČO 31 724 582, Priemyselná 720, Strážske, evidovanými v počte kusov 169 201, v menovitej hodnote jednej akcie 1 000,- Sk, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod č. ISIN SK 1120004017, z účtu majiteľa cenných papierov žalobcu na účet majiteľa cenných papierov žalovaného v 3. rade je neplatný, vlastníkom týchto akcií je žalobca.

V. Súd určuje, že prevod akcií emitovaných emitentom žalovaným v 2. rade, evidovaných v počte 169 021 kusov, v menovitej hodnote jednej akcie 1 000,- SKK, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod č. ISIN SK 1120004017, registrovaný ako prechod akcií z účtu majiteľa cenných papierov žalovaného v 3. rade na účet majiteľa cenných papierov žalovaného v 5. rade, je neplatný, vlastníkom týchto akcií je žalobca.

VI. Súd určuje, že prechod akcií emitovaných žalovaným v 2. rade evidovaných v počte 169 021 kusov, v menovitej hodnote jednej akcie 1 000,- SKK, v zaknihovanej podobe, vo forme na doručiteľa, pod č. ISIN SK 1120003017, prevedených z účtu majiteľa cenných papierov žalovaného v 3. rade na účet majiteľa cenných papierov žalovaného v 5. rade je neplatný, vlastníkom týchto akcií je žalobca.

15. Žalobca sa so závermi súdu prvej inštancie nestotožnil, považuje ich za nesprávne a v rozpore so zákonom, preto prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3. februára 2016, pod č. k. 9Cbs/94/2003-1516, odvolanie. Ako dôvody odvolania žalobca uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.: v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.: konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.: súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.: súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ust. § 205 ods. 2 písm. e/ O. s. p.: doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.: rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zároveň namietol aj porušenie práva na súdnu ochranu a že mu v konaní pred súdom prvej inštancie bola odňatá možnosť konať pred súdom.

16. V súvislosti s namietaným porušením práva na súdnu ochranu a odňatím možnosti konať pred súdom prvej inštancie, žalobca namietol, sudcov, ktorí v predmetnej veci rozhodovali, nakoľko im podľa jeho názoru nebola vec pridelená zákonným spôsobom. Uvedené žalobca odôvodnil tým, že v čase, kedy sa spis nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky, bola vec pridelená do iného senátu ako rozhodoval dňa 1. júna 2011, čím mu bolo odňaté právo na zákonného sudcu. V tejto súvislosti žalobca namietol zároveň nezaujatosť a nestrannosť sudcov, ktorí vo veci rozhodovali.

17. Nesprávne právne posúdenie žalobca videl v tom, že súd prvej inštancie skonštatoval neexistenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu v predmetnom konaní. Podľa žalobcu súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ustálenou judikatúrou, nakoľko sa žalobca v konaní domáha určenia jeho vlastnickeho práva (k prevádzaným akciám), čím je jeho naliehavý právny záujem daný.

18. V súvislosti s odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. žalobca argumentoval, že výzva predstavuje jednostranný úkon, ktorý má za následok zmenu vzájomných práv a povinností vyplývajúcich zo Zmluvy. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkami týkajúcimi sa označenia poštovej zásielky doručovanej do rúk tretej fyzickej osobe, s ktorou podľa názoru žalobcu nemožno v zmysle zákona spájať žiadne právne účinky voči jeho spoločnosti. Žalobca má za to, že na pojednávaní uskutočnenom dňa 3. februára 2016 preukázal listinnými dôkazmi a zároveň výpoveďou skutočnosť, že plná moc udelená Ing. J. bola obmedzená. Na základe predložených dôkazov žalobca skonštatoval, že pošta neevidovala plnomocenstvo na preberanie pošty Ing. J., ďalej že spornú poštovú zásielku prevzal do svojich rúk žalovaný 2/, písomné plnomocenstvo bolo časovo obmedzené (zápisnica č. 8/2000, ktorá nevykazovala znaky riadneho plnomocenstva určeného voči tretím osobám), že platnosť prípadného plnomocenstva na akékoľvek úkony bola časovo obmedzená, a v rozhodnom čase plnomocenstvo pre Ing. Holíka neexistovalo.

19. Za vadu konania považoval žalobca postup súdu prvej inštancie spočívajúci v tom, že v rozsudku poukazoval na obsah vyjadrení Ing. J. z iného konania (vedeného OJaKP Michalovce č. 367/20-2003), pričom touto výpoveďou nevykonal zákonným spôsobom dokazovanie.

20. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie nevysporiadal s jeho námietkou, že ručiteľské vyhlásenie bolo vykonané pred nadobudnutím splatnosti, tzn. bolo vykonané bez existencie platného právneho titulu. Rovnako sa súd prvej inštancie nevysporiadal náležite so splatnosťou splátky kúpnej ceny v spojitosti so splatnosťou celého dlhu. Skutkové a právne závery boli formulované nad rámec obsahu záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy a v rozpore s praxou, ktorú zmluvné strany medzi sebou zaviedli.

21. Ďalšia námietka žalobcu spočívala v závere súdu prvej inštancie o tom, že prevod akcií zo žalovaného 2/ na žalovaného 3/ je platným právnym úkonom. V tejto súvislosti žalobca poukázal na platnú judikatúru, podľa ktorej „Záložné právo zaniká aj tým, že zabezpečenú pohľadávku uhradí záložnému veriteľovi namiesto dlžníka ručiteľ. Ručiteľ sa preto tým, že splní ručiteľský záväzok, nestáva záložným veriteľom.“ Z uvedeného potom podľa žalobcu vyplýva, že žalovaný 2/ sa nemohol stať

záložným veriteľom.

22. Okrem iného žalobca namietal, že sa súd prvej inštancie v rozhodnutí nevyjadril k namietanému nesprávnemu výpočtu počtu akcií údajne zaťažených záložným právom a tým aj s výkonom záložného práva k akciám v počte nad rámec rozsahu existujúceho záložného práva. Zároveň nebola splnená základná zákonná povinnosť záložného veriteľa, informovať záložcu o zamýšľanom predaji založených cenných papierov, čo má podľa žalobcu za následok absolútnu neplatnosť právnych úkonov. S konštatovaním súdu prvej inštancie o tom, že prevod akcií na žalovaného 3/ je platný právny úkon žalobca nesúhlasí a nesúhlasí ani s tým, že ak by aj súd prvej inštancie určil neplatnosť tohto právneho úkonu, na postavení a právach žalobcu by sa tým nič nezmenilo.

23. V závere žalobca uviedol, že súd prvej inštancie posúdil napadnuté úkony nielen v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s právoplatnými rozhodnutiami súdov v iných súdnych konaniach, ktoré pri posudzovaní predbežnej otázky jednoznačne konšatovali absolútnu neplatnosť úkonov, na základe ktorých žalovaný V/ nadobudol sporné akcie. Súd prvej inštancie mal z úradnej povinnosti zistiť absolútnu neplatnosť úkonov žalovaných III/ a V/, ktoré boli vykonané v rozpore s právoplatným predbežným opatrením a určiť, že vlastníkom sporných akcií je spoločnosť žalobcu.

24. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/, ktorý sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a súhlasil s tým, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem, resp. neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní naliehavého právneho záujmu. Vyjadril sa aj žalovaný 2/, ktorý rovnako ako žalovaný 1/ uviedol, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na uplatnených určovacích nárokoch a stotožnil sa s rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalovaný 2/ sa domnieva, že pri formuláciách petítov č. 2 („plnenie žalovaného 2/“) a č. 3 („platnosť záväzku“) sa nejedná o právne úkony, ale o iné právne skutočnosti, ktoré nemôžu byť súdom vyhlásené za neplatné. Svoje vyjadrenie k odvolaniu žalobcu zaslal súdu prvej inštancie aj žalovaný 4/, ktorý sa s obsahom odvolania nestotožnil, preto navrhol toto ako nedôvodné zamietnuť.

25. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný 5/, ktorý zhodne so žalovaným 1/ poukázal na rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 9. augusta 2013, sp. zn. 16Cb/1/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. septembra 2014, sp. zn. 2Cob/125/2014, kde bola predmetom konania síce náhrada škody, avšak súdy tu skúmali ako predbežnú otázku (ne)platnosť žalobcom namietaných právnych úkonov a konanie bolo založené na rovnakých skutkových a právnych tvrdeniach, pričom sporové strany boli totožné. Okresný súd Michalovce preto vyriešil právny základ, a preto má žalovaný 5/ za to, že by súd prvej inštancie týmto názorom mal byť viazaný, v opačnom prípade dôjde k narušeniu právnej istoty. Rovnako žalovaný 5/ poukázal na znenie jednotlivých žalobných petítov, kde sa domnieva, že predmetom nie sú právne úkony, ale iné právne skutočnosti, ktorých neplatnosti sa nemožno dovolávať. K námietke ohľadom postupu senátu žalovaný 5/ uviedol, že tento toleroval žalobcu (návrhy na dokazovanie a odročovanie) viac, ako musel. V závere žalovaný 5/ skonštatoval, že podľa jeho názoru je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, riadne odôvodnený a navrhol odvolaciemu súdu tento rozsudok potvrdiť.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“), [ust. § 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (ust. § 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (ust. § 379, ust. § 380 ods. 1, ust. § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

27. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

28. Nakoľko súd prvej inštancie žalobcu zamietol z dôvodu, že naliehavý právny záujem nebol ako základný predpoklad pre konanie o určovacej žalobe daný, ani žalobcom preukázaný, odvolací súd považoval za prvoradé vysporiadať sa s touto otázkou, a to s ohľadom na priebeh celého doterajšieho konania. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za nevyhnutné poukázať na existujúcu ustálenú judikatúru.

29. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. sa vždy viaže na konkrétnu žalobu, jej rozhodné skutkové a nadväzujúce právne konštrukcie, logicky premietajúce sa v žalobnom petite, ktorým sa má dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. septembra 2016, sp. zn. 5Cdo/548/2015).

30. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. júna 2009, sp. zn. 4Cdo/111/2008 vyplýva, že základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akou je aj žaloba v preskúmvanej veci) je v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Určovacia žaloba predpokladaná uvedeným ustanovením je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde možno pomocou nej eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov.

31. Okrem iného odvolací súd upriamil pozornosť aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 6. decembra 2012, sp. zn. 5Cdo/31/2011, ktorý sa odvolával na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996, v zmysle ktorého právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p., musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

32. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 6. októbra 2017, sp. zn. II. ÚS/590/2017, ktorý dospel k záveru, že ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval v súlade s týmto uznesením Ústavného súdu SR a neporušil tak základné právo na súdnu ochranu.

33. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., čo bolo dôvodom na zamietnutie žaloby. Svoj záver súd prvej inštancie odôvodnil tým, že zo znenia jednotlivých petitov formulovaných žalobcom vyplývalo porušenie jeho

subjektívneho práva zo strany žalovaných a za týchto okolností súd prvej inštancie uviedol, že žalobca by mal žalovať na plnenie, event. reparáciu škodlivých právnych následkov, či už voči riaditeľovi Ing. J. alebo žalovaným.

34. Súd prvej inštancie sa aj napriek vyslovenej neexistencii naliehavého právneho záujmu zaoberal meritom vecí, resp. otázkami týkajúcimi sa vecí samej. Odvolací súd považuje takýto postup súdu prvej inštancie za nadbytočný. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 6. októbra 2017, sp. zn. II. ÚS 590/2017, podľa ktorého, pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu o požadované určenie spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom vecí (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4. marca 2009, sp. zn. 3Cdo/241/2008). Okrem iného, ak súd zamietne žalobu z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu, nemôže tú istú žalobu zamietnuť aj z ďalšieho dôvodu, ako tak urobil súd prvej inštancie. Inými slovami, ak nie je daný naliehavý právny záujem podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., potom už neprichádza do úvahy posudzovať, či inak uplatnené právo je dané (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. septembra 2007, sp. zn. 1ObdoV/90/2005). Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd námietkami odvolateľa vo veci samej nezaoberal.

35. Z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súd známe, že počas prebiehajúceho konania konaného na základe určovacej žaloby podal žalobca na Okresný súd Michalovce žalobu o zaplatenie sumy 29 874 526,98 eur (900 000 000,- Sk) s príslušenstvom (tzn. žalobu na plnenie). Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 20. septembra 2013, č. k. 16Cb/1/2012-336, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 20. septembra 2013, č. k. 16Cb/1/2012-372 a v znení opravného uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 6. novembra 2013, č. k. 16Cb/1/2012-391, žalobu žalobcu zamietol s tým, že žalovaným priznal náhradu trov konania. Na odvolanie žalobcu a žalovaného rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 25. septembra 2014, č. k. 2Cob/125/2014-484, tak, že uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo dňa 9. augusta 2013, č. k. 16Cb/1/2012-354, spolu s rozsudkom Okresného súdu Michalovce v znení opravných uznesení potvrdil a žalovaným s výnimkou žalovaného 5/ priznal trovy konania. Rozsudok Okresného súdu Michalovce spolu s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudli právoplatnosť dňa 2. januára 2016 a vykonateľnosť dňa 13. januára 2015. Odvolací súd má vedomosť o tom, že na základe žalobcom podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. septembra 2014, č. k. 2Cob/125/2014-484, dovolací súd napadnutý rozsudok v časti potvrdzujúcej rozsudok Okresného súdu Michalovce v znení opravných uznesení zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nespĺňalo kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, tak z formálneho, ako aj obsahového hľadiska a preto ho nebolo možné považovať za preskúmateľné a odôvodnené. Zároveň dovolací súd skonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože odvolací súd mu v rozpore s princípmi rovnosti sporových strán a kontradiktórnosti konania, nedoručil vyjadrenia žalovaných. Z toho vyplýva, že konanie o plnenie v súčasnosti stále prebieha.

36. Odvolací súd konštatuje, že ak žalobca podal žalobu na plnenie ešte pred skončením predmetného konania o podanej určovacej žalobe, a bol by aj daný prípadný naliehavý právny záujem v tomto určovacom konaní, podaním žaloby o plnenie zanikol. Vo všeobecnosti v prípade konania o plnenie súd rieši ako prejudiciálnu otázku, či medzi sporovými stranami došlo k porušeniu subjektívneho práva, ktoré zakladá žalobcov nárok na plnenie. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že vo vyššie spomínanom konaní na plnenie, bolo predmetom konania zaplatenie náhrady škody, ktorú spôsobili žalovaní žalobcovi svojim konaním. Toto konanie spočívalo v tom, že v rozpore so Zmluvou nebolo žalobcovi ako kupujúcemu umožnené, splatiť v dohodnutej lehote splátku kúpnej ceny za predané akcie a ručiteľ splnil uvedený dlh namiesto žalobcu.

37. Z uvedeného vyplýva, že o jednotlivých petitoch uplatnených žalobcom v tomto určovacom konaní, opätovne rozhodne ako o predbežných otázkach Krajský súd v Košiciach v konaní sp. zn. 2Cob/125/2014, prípadne Okresný súd Michalovce v konaní sp. zn. 16Cb/1/2012, preto nemôže byť

daný naliehavý právny záujem v tomto konaní. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne posúdil neexistenciu naliehavého právneho záujmu v danom konaní.

38. K procesnej námietke žalobcu ohľadom nepridelenia veci na rozhodnutie sudcom zákonným spôsobom, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že JUDr. Viera Šebestová bola v predmetnej veci predsedníčkou senátu, resp. pôsobila ako sudca spravodajca. Z Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2006 vyplýva, že zastupujúcim sudcom JUDr. Šebestovej bol JUDr. Milan Morava. Následne bol Dodatkom č. 7 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2007 s účinnosťou odo dňa 1. marca 2007 v súdnom oddelení 7Cbs, Cbnl, CbPo JUDr. Morava ako zastupujúci sudca JUDr. Šebestovej nahradený JUDr. Jarmilou Glončákovou. Nakoľko odo dňa 1. januára 2008 sa JUDr. Šebestová stala sudkyňou správneho kolégia na Krajskom súde v Bratislave, konkrétne predsedníčkou súdneho oddelenia 3S, 3So, 3NcS, JUDr. Glončáková sa stala predsedníčkou senátu zodpovednou za chod senátu v súdnom oddelení 7Cbs, Cbnl, CbPo. Podľa pokynu predsedu senátu (podľa podpisu JUDr. Glončáková - č. l. 863 spisu) zo dňa 22. januára 2008 dochádza k odročeniu pojednávania nariadeného ešte JUDr. Šebestovou na deň 24. januára 2008 z dôvodu práceneschopnosti predsedu senátu. Uvedené potvrdzuje, že sa predsedníčkou senátu v predmetnej veci odo dňa 01.01.2008 stala JUDr. Glončáková.

39. Zo znenia Dodatku č. 9 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2011 s účinnosťou odo dňa 1. júna 2011 (ďalej len „Dodatok č. 9“) je zrejmé, že „z dôvodu zákonného dodržiavania pridelenia veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré je potrebné prideliť podľa Vyhlášky č. 543/2005 Z. z., podľa § 152 ods. 8 sa vytvárajú nasledovné súdne oddelenia: “1Cbs, 2Cbs, 3Cbs a 4Cbs“, ktorý tvorili JUDr. Jarmila Glončáková, JUDr. Ľubica Krišková a Mgr. Štefan Zelenák.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania nedošlo k prideleniu veci na rozhodnutie sudcom nezákonným spôsobom. JUDr. Glončáková sa zákonným postupom stala predsedníčkou senátu pre rozhodnutie vo veci, pričom jej pridelená vec ju nasledovala aj v roku 2011, kedy došlo k zmene členov senátu v dôsledku Dodatku č. 9.

41. Podľa ust. § 125 ods. 8 zákona č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, ak nemožno zapísať veci podľa odsekov 3 až 7 pôvodnému sudcovi, pretože prestal byť sudcom, bol pridelený na iný súd alebo mu veci nemôžu byť pridelené z iných dôvodov, pridelia sa náhodným výberom. Ak nemožno zapísať veci podľa odsekov 3 až 7 pôvodnému senátu, pretože senát v pôvodnom zložení neexistuje, pridelia sa senátu, v ktorom je podľa rozvrhu práce zaradený sudca, ktorý bol určený ako spravodajca pôvodného senátu. Ak tento sudca prestal byť sudcom, bol pridelený na iný súd alebo vec nemožno prideliť senátu, v ktorom je zaradený sudca spravodajca z iných dôvodov, vec sa pridelí senátu, do ktorého sú zaradení ostávajúci členovia pôvodného senátu; inak sa vec pridelí náhodným výberom.

42. K žalobcom vznesenej námietke zaujatosti proti senátu pozostávajúcim z JUDr. Jarmily Glončákovvej, JUDr. Ľubice Kriškovej a Mgr. Štefana Zelenáka odvolací súd uvádza, že o nej už Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením zo dňa 30. júna 2015, č. k. 2Ndob/11/2015-1414, ktorým rozhodol, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Jarmila Glončáková, JUDr. Ľubica Krišková a Mgr. Štefan Zelenák nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave, pod sp. zn. 9Cbs/94/2003.

43. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru o absencii naliehavého právneho záujmu na žalobcom podanej určovacej žalobe, kedy už nie je potrebné, resp. je vylúčené, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie po vecnej stránke preskúmaval, a nezistil ani opodstatnenosť námietky žalobcu týkajúcej sa nepridelenia veci na rozhodnutie sudcom zákonným spôsobom, odvolací súd sa s rozsudkom súdu prvej inštancie ako vecne správnym v celom rozsahu stotožňuje podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p., a preto ho potvrdil.

44. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 a ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní boli žalovaní, ktorým vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

45. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).